

ait, cum amicis absentibus licet: & quidē quoties
velis, quā diu velis: quippe amicus animo possiden-
dus est: hic autem nunquam abest: quemcunq; vult,
quotidie videt. In quem usum etiam literæ inven-
tæ: de quarum vicissitudine eleganter Turpilius Co-
micus:

*Sola res est, quæ homines absentes præsentem
facit.*

8. Eth. Nic. 3. lib. 7. epist. epist. 56.

Refert. D. Hieronym. ep. 42.

XLVI.

Vnde & Athenæus non putat de amicitia judi-
cium faciendum esse loco, sed moribus, & sententi-
am illam Græcorum

ΤΗΛΟΥ ΦΙΛΟΙ ΝΑΙΟΝΤΕΣ ΟΥΚ ΕΙΣΙΝ
ΦΙΛΟΙ.

ΜΙΣΑΝΘΡΩΠΟΠΟΤΑΤΗΝ ΤΩΝ ΠΑΡΟΙΜΙΩΝ
putat: præsertim cum & Sylla apud Sallustium re-
gem Bochum ad amicitiam cum Pop. Rom. jungen-
dam ea causa hortetur: quod procul absint: in quo
offensæ minimum, gratia par ac si prope essent.

libro quinto.

XLVII.

Quatuor hæc amicitia adiuncta quasi profluunt
ΕΚ ΤΗΣ ΦΙΛΑΥΤΙΑΣ: ex quâ petenda & su-
mendæ ea officia, quæ amicus amico præstare debet.
Cum enim amicus sit tanquam alter idem & una ani-
ma in duobus corporibus habitans: ideo eum quoq;

B 4

sicut